

Seg gaaer dernæst over til den anden Af-
deling af Repræsentationen. Her er ved Ud-
kastet skeet den Forandring, at efter den ud-
trykkelige Bestemmelse i § 24 er det overdraget
til de enkelte Medlemmer af Repræsentationerne
at vælge et Antal af 30 Delegerede, ifødetfor
at dette ved Forordningen af 26de Juli 1854
var overladt disse Repræsentationer som en
Heelhed. Det var efter Forordningen af 26de
Juli rene almindelige Delegationsvælg. Seg
skal med Hensyn hertil først henlede Opmærk-
somheden paa, hvad der er noksom bekendt, at
man ved en sliq Valgmaade overgiver samtlige
Valg til en Majoritet, og det uden Hensyn
til dens Styrke, om den end med nok saa
saa, maaskee med kun ganske enkelte Medlem-
mer, overstiger Minoriteten, om den endogsaa,
hvad meget ofte er skeet, i Løbet af eet eller 2
Aar, altsaa længe inden Valgperioden er forbi,
kunde være bleven Minoritet. Man giver ved
disse Valg Tilfældigheden et meget stort Naade-
rum. Der er vel indvænt, at Majoriteten
nok vil tage Hensyn til Minoriteterne, at den
nok af Villighed vil indrømme dem en Deelagt-
tighed i Valgene, passende efter deres Antal;
men dette er en Illusion, det er aldeles upraktisk
at vente det. Det kan indrømmes og bli-
ver indrømmet i mindre Anliggender; men
hvor det gjælder et saa vigtigt Anliggende,
som Valget af selve Repræsentationen for den
hele Stat, er der Intet at vente af Majori-
tetens Naade. Der vil den, og det er ganske
naturligt, ganske rigtig fra det politiske Stand-
punkt, tage alle Valgene for sig. Men der-
til kommer, at, om man end ellers kunde
vente en anden Fremgangsmaade af Majori-
teten, er der dog saa særegne Forhold tilstede,
i det Mindste i visse Landsdele, navnlig for-
medelst den forskjellige Nationalitet, at det der-
ved bliver dobbelt mislikt at give Majoriteten
den ubegrænsede Magt. Seg maa hertil endnu
søle den Betragtning, at, naar Forordningen
26de Juli 1854 § 11 betingede det fuldstæn-
dige Rigsraads Strafftræden af, at særlige
Valglove for Delegationsvælgerne vare vedtagne
af Landsdelenes særlige Repræsentationer, saa
stod det ganske hen, hvilke Betingelser den da-
værende Regjering vilde optage i Udkastene til
disse, navnlig med Hensyn til Valgdærheden.

Det laa da saare nær, at Betingelser kunde
blive fremsatte, hvorpaa det ei kunde antages,
at de enkelte Landsdeles Forsamlinger strax
vilde gaae ind, og det stod paa den anden
Side til disse at vedtage Endringer, paa
hvilke Regjeringen ei kunde gaae ind. Det
var da efter min Overbeviisning sandsynligt,
at ikke saa Aar kunde hengaae, inden man
vilde kunne enes om disse Valglove, og i al
den Tid skulde der da regieres med det ufuld-
stændige foreløbige Rigsraad, og den uhygge-
lige Tilstand, hvori Monarchiet besandt sig,
da Forordningen 26de Juli 1854 udgaves,
skulde vedblive i al den Tid. Det forekom
derfor os, at der var Grund til at fjerne et
saadant Onde og snarest muligt at skaffe en
fuldstændig Repræsentation tilstede.

Der er blevet sagt, at man derved skulde
have frænklet den danske Rigsdags forfatnings-
mæssige Ret. Det er mig ganske uforstaaeligt,
hvorledes det kan siges. I den danske Grund-
lov er jo aldeles Intet talt om denne Gjen-
stand. Den danske Grundlov forudsætter slet
ikke nogen Fællesforfatning; den er jo given
under den modsatte Forudsætning, nemlig selv
at blive Grundlov for hele Riget eller det,
man da forstod ved Riget. Rettigheden er
given ene og alene ved Fr. 26de Juli 1854,
og denne Forordning siger jo med de tydeligste
Ord, Sproget har, at den er foranderlig, naar
dertil erhverves Rigsraadets Samtykke, hvortil
maa søles, naar Rigsdagen indirecte giver
sit Samtykke ved at vedtage, at Grundlovs-
bestemmelsen træder i Kraft. Der er altsaa
ingen Tale om, at nogen Bestemmelse skulde
være uforanderlig, og det er saaledes en løb
og ubesøiet Tale, at Grundloven her skulde
være frænklet. Det Samme gjælder ifølge
stumpel Logik om den anden Krænkelse, der
siges at skulle have fundet Sted med Hensyn
til Forretningsordenen, idet ikke Thingenes
Formænd skulde lede Valgene, men en Commis-
sarius. Tre Valgene gyldigt overdragne til de
enkelte Medlemmer, kunne de ikke ledes af
Formændene for Rigsdagen, da denne, hvis
denne Bestemmelse bliver Lov, retsgyldigt ikke
har Noget dermed at gjøre som Heelhed; —
ikke at tale om, at, naar der skal finde Sup-
pleringsvalg Sted maaskee af ganske enkelte